

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1000. Usque Ad Annum 1063

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117956

§. 48. S. Petri Damiani exordia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66323)

Sæculum XI.
A.C. 1045.

§. XLVIII.

S. Petri Damiani Exordia.

vit. Sæc. 6. **P**etrus Damiani Ravennæ anno millesimo septimo natus est. Cum esset natu minimus ex magno liberorum numero, unus filiorum jam grandior ad matrem conversus exclamavit: *pro pudor! quam male sibi congruunt hæredum turba, & hæreditas angusta!* ad cujus verba mater vehementius indignata, complexis manibus vociferari, miseram se, & ipsa vita indignam. Tum parvulum lacte materno privat, & abjicit. Pusio desertus brevi fame & algore nigrescere cœpit, & sine voce languere; cum quædam mulier, quasi domestica, superveniens matrem corripit his verbis: *Nunquid, Domina, hoc matrem Christianam decet, quod non probatur esse tigridis vel leonæ? at hic forte, qui nunc ita projicitur, si ad maturam ætatem pervenerit, locum inter suos non infimum obtinebit.* Tum non ignava ad focum confidet & infantuli corpusculum calida adipe perungit, donec spiritus & color redirent. Mater quoque intimis commota visceribus prolem denuo recipit & nutrit.

Petrum deinde pueritiam necdum egressum, jamque utroque parente orbatum, aliquis ex fratribus natu majoribus,

bus, uxorem habens, educandum qui-
dem suscepit, sed ambo avaritiæ vitio la-
borantes parvulum ut vile mancipium
torquebant. Torvis innocentem intue-
bantur oculis, servorum cibariis pasce-
bant. Nudis pedibus incedere cogeba-
tur, vix satis centonibus tectus. Pugno-
rum ac calcium ictibus crebrius subja-
cebat. Porro grandiusculus ad porcos pa-
scendos mittitur. Inedia laborans qua-
dam die Petrus nummum argenteum re-
perit. Jamque subito dives sibi videbatur,
& gratulabundus mente revolvebat,
quid sibi aptius & utilius eo mercaretur.
Tandem secum ipso ait: *Quidquid eli-
gam, non erit diuturna voluntas, præstat
ergo, ut hanc pecuniam tradam Presbyte-
ro, qui Deo Sacrificium offerat pro patre
meo.* Itaque illud solum elegit, quod
mansurum in æternum speravit.

Exinde Petrum fratrum suorum alius,
nomine Damiani, ex illa miseria eripuit,
& in domum suam susceptum leni & pa-
terno affectu aluit. Hic Damiani Eccle-
siæ Ravennatensis Archipresbyter fuit,
& postea monachus, atque verisimile est,
Petrum nostrum a fratribus, Benefactoris
sui, nomine cognomentum accepisse.
Hujus præterea fratris sui cura literis
imbuendus traditus est, primo Faventiæ,
& deinde Parmæ, ubi Ivonem Magi-
strum nactus est. Cumque esset admo-
dum

Sæculum XI.
A.C.1045.

Sæculum XI. dum docilis, eum fructum hausit, ut in
A.C. 1045. Scientiis liberalibus brevi aliis erudien-

Opus 45.
c. 6.

dis par fuerit, Discipulorum turba ad Do-
ctrinæ ipsius famam undique confluenta.
Inter ista melioris fortunæ blandimenta
& affluentes divitias, nullatenus tamen
illecebris Venereis capi se passus, ita se-
cum argumentabatur: *Cur delecter præ-
sentibus, & brevi perituris inhæream? si
vero his aliquando renunciandum est, an
non id Deo multo acceptius erit, si renun-
cio dum ætas viget, & mulcent prospera?*
Ergo exinde sub mollibus vestibus cilli-
cium portare, jejuniis, vigiliis, orationi
vacare cœpit. Quando noctu stimulis
carnis acriter urgebatur, consurgens e
strato corpus aquis fluvialibus immerge-
bat. Tum adibat Ecclesias, & totum
Psalterium ante Officium Divinum reci-
tabat. Largas dabat eleemosynas, in-
structis convivii pauperes sæpe pasce-
bat, & suis manibus ministrabat.

Tandem Petrus, mundo penitus re-
licto, Institutum Monasticum amplecti
decrevit, sed extra patriam, ne propin-
qui amique impedimento essent. Cum
illis cogitationibus colluctanti obvii facti
sunt duo Eremicolæ ex deserto Fontis-
avellanæ*, cujus loci fama ad eum pri-
dem pervenerat. Cumque ipsis vehe-
mens desiderium solitudinis aperuisset,
dubitantem in proposito confirmarunt.
Tum

*Subintelli-
gitur Crucis.

Tum illico inde profecturos sequi volenti ^{Sæculum XI.}
 promiserunt, Abbatem suum, si veniret, ^{A.C. 1045.}
 novitium lubenter suscepturum. Ille
 vas argenteum dono offert, quod suo no-
 mine Abbati darent; verum responde-
 runt, nolle se munus recipere, quod am-
 plum nimis esset vas, & iter facientibus
 incommodum. Petrus, miratus homines
 ab omni cupiditate adeo liberos, multo
 magis ad contemptum pompæ & divitia-
 rum hujus Sæculi accensus est. Ut au-
 tem vires suas probaret, in cellula, illis
 quas Eremitæ habebant non absimili, dies
 quadraginta transegit; postea captato
 tempore suorum vigilantiam fefellit, &
 ad Fontisavellanam commeavit, ubi cui-
 dam fratri informandus de more tradi-
 tus est. Ille Novitium ad cellulam de-
 ductum linea vestimenta omnia depone-
 re jubet, cilicio induit, & ad Abbatem
 reducit, quo præcipiente statim Cucullo
 contegitur. Mirabatur Petrus, quod Sa-
 cer habitus sibi necdum probato, nec sup-
 plicanti conferretur; sed Præpositi im-
 perio se subjecit, quamvis illa ætate ha-
 bitum recipiens simul perpetua vota pro-
 fiteri existimaretur.

Desertum Fontisavellanense Sanctæ
 Cruci Sacrum in Umbria & Diœcesi Eu-
 gubina, ubi S. Romualdus aliquamdiu
 versatus fuerat, situm erat. Eremitæ
 ibi habitantes, bini in cellis separatis de-
 gebant,

Sæculum XI.
A.C. 1045.

Petrus Mo-
nachus.

gebant, Psalmodiæ, Orationi, & Lectio-
ni continuo intenti. Quatuor in Heb-
doma diebus solo pane & aqua reficie-
bantur, Feria III. & V. manducabant pau-
xillum leguminis, quod ipsi in suis cellu-
lis coquebant. In diebus jejunii certam
panis mensuram tenebant, nullus vini
usus nisi in Sancto Sacrificio, & in refocil-
lationem ægrotorum. Nudis pedibus in-
cedebant semper, flagellis corpus afflige-
bant, frequenter genuflectebant, pectus
pugnis verberabant, expansis brachiis
perseverabant, pro cujuscunque viribus,
vel devotionis fervore. Officio noctur-
no finito totum Psalterium, priusquam
illucesceret, recitabant. Petrus vero diu
ante, quam signum ad Nocturnos daretur,
vigilabat, & postea tamen cum aliis ora-
bat, bene gnarus, opera peculiaria pro-
priae voluntatis non omisis illis, quæ
omnibus præcepta sunt, peragi debere.

Multum vigilando Petrus morbum
contraxit, quem insomniam dicunt, ab
eo tandem liberatus, exinde caute & se-
cundum prudentiæ Regulas egit. Tum-
que aliquot horas studiis consecrans, tan-
tum etiam in Doctrina S. Scripturæ, quan-
tum antea in scientiis profanis excelluit.
Ergo Præposito suo præcipiente Oratio-
nes ad fratres habere cœpit. Et paulo
post ejus eruditionis fama ad alia mona-
stera pervadente, S. Guido Abbas Pom-
posii

posui prope Ferrariam Abbatem Fontis-^{Sæculum XI.}
avellanæ rogavit, ut sibi Petrum mitte-^{A.C. 1045.}
ret, a quo Congregatio ipsius centum
monachorum informaretur. Duobus
annis Petrus Damiani ibi fuit, magno ani-
marum fructu ad fratres sæpe perorans.
Tum ab Abbate suo revocatus ad Petram
pertusam, Monasterium amplissimum, S.
Vincentio Sacrum, mittitur, Conciona-
toris officio functurus. Tandem Abbas
Fontisavellanæ Petrum invitum, consen-
tientibus vero fratribus, Successorem si-
bi designavit. Quo Abbate defuncto
non solum hanc Congregationem rexit,
auxitque, sed etiam alias quinque nu-
mero æquales fundavit. Guido Abbas
Pomposii rebus humanis exemptus est
trigesima prima Martii anno millesimo
quadragesimo sexto, postquam huic Mo-^{Ab. SS.}
nasterio annis quadraginta octo tum per ^{Ben. Sæc. 6.}
se ipsum, tum per alios Abbates, quos ^{p. 508. Boll.}
Vicarios constituebat, ipse solitudinis ^{31. Mart.}
amantissimus, præfuiisset, Sanctorum post
obitum Catalogo adscriptus.

§. XLIX.

Gregorius VI. abdicat se dignitate.

Clemens II. Papa.

Cum Gregorius VI. ad clavum Ecclesiæ ^{Vill. Malin.}
sedere cœpit, Res Ecclesiæ Romanæ ^{Reg. lib. II.}
usque adeo erant accisæ, ut præter pau-^{c. 13.}
cas civitates Romæ proximas & Oblatio-